

РЕШЕНИЕ

№ 40444

гр. София, 19.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Цветелина Гоцова

при участието на секретаря Елена Гюрова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **10174** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „ОЛИМП – 2002“ ЕООД, подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. В. Т., срещу решение № 2487 от 01.07.2026 г., постановено по АНД № 17579/2025 г. на Софийски районен съд (СРС), 147-и състав. С него е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 840585-F813677 от 24.07.2025 г., издадено от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП), с което на касатора на основание чл.118 от Закона за хазарта (ЗХ) е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева за нарушение по чл.10а, ал.3 от ЗХ.

С касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното съдебно решение, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът счита, че не е налице извършено административно нарушение, тъй като задължението по чл.10а, ал.3 от ЗХ е било изпълнено в пълен размер, като в законоустановения срок до 31.03.2024 г. дружеството внесло половината от дължимата сума (общо 2 500 лева, платени на 26.03.2024 г. и 29.03.2024 г.), а останалата част от 2 500 лева била доведена на 03.09.2024 г., ведно със законната лихва за забава. Твърди, че към датата на проверката (14.10.2024 г.) и към датата на съставяне на АУАН (12.03.2025 г.) задължението било изцяло погасено, поради което липсвало съставомерно деяние по чл.118 от ЗХ. С тези съображения иска отмяна на обжалваното решение и произнасяне по същество, с което да бъде отменено и оспореното НП, алтернативно иска прилагане на чл.28 от ЗАНН. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, чрез упълномощен процесуален представител юрк. К. Г., оспорва касационната жалба като неоснователна и моли решението на СРС като правилно да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участваият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият XIV касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

„ОЛИМП – 2002“ ЕООД е организатор на хазартни игри в игрални зали по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗХ и притежава действащ лиценз за организиране на игри с игрални автомати, съгласно Удостоверение за издаден лиценз № 000030-4131/08.04.2024 г., издадено от изпълнителния директор на НАП на основание чл.34, ал.1 от ЗХ, отразяващо актуалното състояние на лиценз, издаден с Решение № 000030-3383 от 22.03.2024 г.

В качеството си на организатор на хазартни игри за дружеството е възникнало нормативно установеното задължение по чл.10а, ал.1, т.3 (ред. ДВ, бр. 69 от 2020 г.) във вр. с ал.3 от ЗХ да направи годишна вноски за социално отговорно поведение за 2024 г. в размер на 5 000 лева в срок до 31.03.2024 г. В този срок дружеството е внесло само част от вноската – 1 000 лева на 26.03.2024 г. и 1 500 лева на 29.03.2024 г., или общо 2 500 лева. Остатъкът от 2 500 лева е платен едва на 03.09.2024 г. – повече от пет месеца след изтичане на законоустановения срок.

Фактът на неизпълнението в срок е констатиран при проверка на място на 14.10.2024 г., резултатите от която са обективирани в Протокол за извършена проверка сер. АА № 0005467 от 14.10.2024 г., въз основа на който на 12.03.2025 г. е съставен АУАН № F813677 срещу дружеството за нарушение на чл.10а, ал.3 от ЗХ. Въз основа на акта е издадено процесното НП № 840585-F813677 от 24.07.2025 г., с което на „ОЛИМП – 2002“ ЕООД на основание чл.118 от ЗХ е наложена минимална имуществена санкция от 1 000 лева.

Настоящият касационен състав споделя изцяло правните изводи на районния съд за материална и процесуална законосъобразност на наказателното постановление:

Съгласно чл.10а, ал.1, т.3 от ЗХ в приложимата редакция, организаторите на хазартни игри са длъжни да правят годишни вноски за социално отговорно поведение за всеки издаден лиценз в размер на 5 000 лева за хазартни игри с игрални автомати в игрални зали. Разпоредбата на чл.10а, ал.3, изр. първо от ЗХ императивно разпорежда, че тези вноски се внасят в срок до 31 март на текущата година. Изключението по чл.10а, ал.3, изр. първо, предл. второ от ЗХ (вносяне в 30-дневен срок от получаване на лиценза) е неприложимо в случая, тъй като лицензът на касатора е издаден преди 31.03.2024 г.

По своята правна същност годишната вноски по чл.10а от ЗХ е неделимо публично вземане, което се дължи в пълен размер в нормативно определения срок. Нарушението е формално, на просто извършване, и се осъществява чрез бездействие. Съставът му е окончателно довършен в първия ден след изтичане на срока за изпълнение, а именно на 01.04.2024 г., в който момент вноската не е била постъпила изцяло по сметката на приходната администрация.

Неоснователно е възражението на касатора, че след като задължението е платено частично в срока, а остатъкът е внесен на 03.09.2024 г. ведно със законната лихва, липсва извършено административно нарушение. Частичното изпълнение в срока не представлява надлежно изпълнение на неделимото задължение по чл.10а от ЗХ. Последващото доплащане на дължимата

главница и заплащането на законна лихва за забава погасяват паричния дълг към бюджета, но нямат за последица заличаване на вече осъществения състав на административно нарушение, нито изключват административнонаказателната отговорност на дееца.

Лихвата за забава по чл.10а, ал.3, изр. трето от ЗХ има чисто компенсаторна (обезщетителна) функция спрямо забавеното изпълнение на парично задължение, докато административното наказание по чл.118 от ЗХ има санкционна, превантивна и възпитателна функция съгласно чл.12 от ЗАНН. Това са два самостоятелни и независими правни института с различен предмет и цели, поради което дължимостта и заплащането на лихва не изключват прилагането на административнонаказателната санкция за неспазване на законоустановения срок.

Разпоредбата на чл.118 от ЗХ предвижда имуществена санкция за всеки, който не спазва сроковете за изпълнение на задълженията си по този закон, извън случаите по чл.96–чл.117 от ЗХ. Неспазването на срока по чл.10а, ал. 3 от ЗХ не попада сред изброените специални състави, поради което правилно и законосъобразно наказващият орган е приложил общия санкционен състав на чл.118 от ЗХ.

Административнонаказателната отговорност на юридическите лица за неизпълнение на задължения към държавата е обективна и безвиновна. За нейното реализиране е достатъчно единствено обективното констатиране на факта на неизпълнение на вмененото от закона задължение в установения срок. Поради това въпросите за вината и субективното отношение на представляващите дружеството лица са ирелевантни и правилно не са били предмет на обсъждане.

При съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН е съставен от инспектор по приходите в Централно управление на НАП, а наказателното постановление е издадено лично от изпълнителния директор на НАП в рамките на тяхната материална компетентност по чл.90, ал.1 и ал.3 от ЗХ.

Спазени са преклузивните срокове по чл.34, ал.2 и ал.3 от ЗАНН. В съдържанието на АУАН и НП нарушението е описано пълно, ясно и непротиворечиво с всички негови съставомерни признаци (място, дата, начин на извършване, размер на дължимата и платената сума и дати на плащанията), като правото на защита на санкционираното дружество е било гарантирано в пълен обем.

Правилен е и изводът на СРС за липса на основания за квалифициране на случая като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Вмененото нарушение засяга важни обществени отношения, свързани с контрола върху хазартната дейност и навременното събиране на средства по чл.10а, ал.5 от ЗХ за превенция на хазартната зависимост и за младежки дейности, като в случая просрочието за заплащане на половината от годишната вноса е значително – над 5 месеца (от 31.03.2024 г. до 03.09.2024 г.). Липсата на настъпили преки имуществени вреди е присъща на формалните състави и сама по себе си не обуславя по-ниска степен на обществена опасност. Обстоятелството, че дружеството е внесло частично сумата в срок и е извършило нарушението за първи път, правилно са били отчетени от наказващия орган като смекчаващи отговорността обстоятелства при определяне на имуществената санкция в минималния предвиден в закона размер от 1000 лева. Тези факти обаче не разкриват специфични особености, които да отличават деянието като такова с явно незначителна обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения по чл.10а, ал.3 от ЗХ.

По изложените съображения решението на Софийския районен съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро, определено по реда на чл.37 от Закона за правната помощ във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК Административен съд – София град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2487 от 01.07.2026 г., постановено по АНД № 17579/2025 г. на Софийски районен съд, 147-и състав.

ОСЪЖДА „ОЛИМП – 2002“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 66,47 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: